

Henk en Gertrud zijn lid van een geweldige club die hun dorp rijk is: de kerk.

het dorp die ik kende spraken me aan. De volgende zondag voelde het al beter. Het is een mooi, eenvoudig kerkje, erg sfeervol. Wat de dominee zei was ook wel interessant. En de mensen waren altijd zo vriendelijk. Na verloop van tijd wilde ik elke zondag naar de kerk. Niet eens vanwege God of de preken, maar eigenlijk door het totaalplaatje. Ik voelde me thuis.”

Paadje recht

Henk, niet gelovig, maar wel trouw kerkganger, werd gevraagd om zich in te zetten voor de activiteitencommissie. Buurvrouw Jikkie had hem ook al twee keer uitgenodigd voor de Alpha-cursus. De derde keer, herfst 2007, wilde Henk niet weigeren.

“Ze had gezegd dat er lekker eten was, dat ze je er niet probeerden te overtuigen, maar in je waarde lieten en dat je kon stoppen wanneer je wilde. Ik ging samen met mijn broer en schoonzus. Mijn broer heeft er nog steeds niets mee, zijn vrouw wel. De eerste avond kwam ik direct bekenden tegen. De sfeer was hartelijk.

Na de derde avond begon ik er elke week naar uit te zien. Het was een mooie groep, met geweldige mensen in de leiding, mensen met inhoud. Ik was op dat moment werkloos, maar had toch de rust gekregen dat het goed kwam. Alsof ik ergens voelde dat God mijn paadje wel recht zou maken.”

Gloeiend

“Toen kwam dat bekende ‘Heilige-Geestweekend’. Het leek mij nogal zware kost, maar ik had een enorm sterke drang om erheen te gaan. Ik

moest daar zijn. Zaterdag na de lezing was er een kringgebed, we stonden hand in hand. De kringleider vroeg wat hij voor mij kon bidden. Ik wist niets te bedenken. Tijdens het gebed ging hij het rijtje af en hij bad ook voor mij. Precies datgene waar ik behoefte aan had maar waar ik geen woorden voor had kunnen vinden! Op dat moment kreeg ik het helemaal warm en koud van binnen. Jikkie was erbij. Ze zei achteraf - maar ik herinner me er niets meer van - dat de kringleider precies bad in mijn eigen woorden en dialect, zoals ik het ook gezegd zou hebben. En dat op dat moment mijn handen, en die van degenen die naast mij stonden, omhoog gingen.

Na het gebed was ik helemaal van de kaart. Er was iets onverklaarbaar intens met mij gebeurd.

‘God begon voor mij te leven en ik begon voor Hem te leven’

Nadien liep de zaal leeg, maar ieder die dat wilde kon komen voor gesprek en gebed. De deur stond open, ik wilde heel graag naar binnen.

Toen hebben we gepraat en weer gebeden. En opnieuw gebeurde het: ik kreeg nogmaals dat warme gevoel, als een deken om mij heen, en ook van binnen

gloeide ik helemaal. Het was onvoorstelbaar. Ik ging daarna naar buiten om een potje bier te drinken en af te koelen. Later begreep ik het: dit was God, Hij had me te pakken.”

Henk gaf op de slotavond van Alpha zijn getuigenis. Diezelfde dag had hij ook weer werk. “Heel frappant,” zegt hij. Henk vindt het moeilijk om aan te geven wat het geloof precies voor hem betekent. “Alles eigenlijk. Ik ben tot het bewustzijn gekomen dat er meer is. En wat dat is, staat in de Bijbel. Geloof blijkt heel leuk te wezen. Je weet dat er iemand is die over je waakt, die meekijkt - dat is geruststellend - en dat er na dit leven ook nog iets is. God begon voor mij te leven en ik ben voor Hem gaan leven.”

Henk en Gertrud hebben samen belijdenis gedaan en hun kinderen en een klasgenootje zijn in die dienst gedoopt. Henk: “Het was heel emotioneel, bijna de hemel op aarde. De hele familie was er. Ook degenen die nooit meer in de kerk kwamen. Na afloop kregen wij van onze familie en vrienden alleen maar blijde reacties; dat ze zo geraakt en bemoedigd waren.” Gertrud: “Ik heb lange tijd gedacht dat ik het wel zonder de kerk kon. Maar de kerkgang helpt je wel bij je geloof. Heel vaak hoor ik een zinnetje in de preek of zing ik een gezang waarbij ik denk: dat had ik net nodig.”

Henk, die nu ouderling-kerkrentmeester is, heeft nog niets van zijn enthousiasme voor

de kerk verloren. Het is een vrij traditionele, doorsnee dorpsgemeente, met behoorlijk wat vergrijzing. Maar de betrokkenheid van de gemeenteleden en het dorp bij de kerk is groot en de sfeer is open. “Het blijft me trekken, het blijft me voeden. Onze gemeente

is een geweldige club. En nu ik kerkrentmeester ben, kan ik er ook nog voor zorgen dat we het huis van God voor de toekomst kunnen bewaren.”

Thea Westerbeek is hoofdredacteur van de Startkrant.

Advertentie IM

DE KROEZE DANNE
Christelijk Vakantie- en Conferentiecentrum

Christelijk conferentiecentrum
DE KROEZE DANNE

Sfeervol in de natuur van Twente

Verschillende accommodaties
50 - 1500 personen

info@dekroezedanne.nl
Kappelhofsweg 14
Ambt Delden
Tel.: 074 3771111

www.dekroezedanne.nl

bewijs dat de Heer der kerk oog heeft voor het kleine detail. Een knip-oog, in dit geval.

Zo kom ik op het thema van deze Startkrant, want ‘zwaluwen’ en ‘verlangen’ hebben alles elkaar te maken. Als ik zwaluwen zie vliegen, moet ik altijd denken aan diezelfde Psalm 84. Ik heb op school ooit alle zes verzen in de Oude Berijming geleerd. Al wist ik soms niet wat ik

zong en brak ik mijn tong en hoofdje over: *‘k Waar liever in mijns Bondsgods woning / Een dorpelwachter, dan gewend / Aan d’ ijdele vreugd’ in ‘s bozen tent.* Maar goed, iets heb ik er toch wel van begrepen, want ik herinner mij dat het gaat over het hevige verlangen van David naar Gods tempel. Een vredige plek waar niet alleen de mus zich thuisvoelt en de zwaluw nestelt. Maar vooral een plaats waar David zielsgraag wil zijn, bij zijn God.

Hoe branden mijn genegenheên / Om ‘s HEEREN voorhof in te treên! / Mijn ziel bezwijkt van sterk verlangen. Gelukkig zingen we het tegenwoordig wat moderner, maar de strekking blijft toch dat David het fantastisch had in zijn ‘kerk’: *één dag in uw paleis is meer dan duizend elders, dicht hij bloemrijk.* Nu hebben wij in deze Startkrant een aantal mensen gevraagd: wat is uw verlangen voor de kerk? En dan

denk je onwillekeurig: wat zou mijn antwoord zijn geweest? Hier komt het dan: Dat er drommen en drommen Nederlanders Davidisch hunkerend naar de kerk zullen komen. Om hier eenparig uit het Liedboek aan te heffen: *Wat zou mijn hart nog liever wensen / dan dat het juichend u ontmoet / die leven zijt en leven doet.* Toekomstmuziek? Ik hoop het.

Thea Westerbeek